

Naar løst Gods, Brag eller Bragstykker inddrives paa Forstranden, har Strandfogden, saasnart han erholder Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Braggodset, hvorhos han uopholdelig bør drage Omhu for, at Godsset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr."

Til § 3.

6) 2det Stk., Linie 1, Efter „Betalning“ indskrives: „efter Evne“.

7) 4de Stk., Linie 1—2. Ordene: „som sker ved Foranstaltning fra Kysten“ udgaa.

8) I Stykke 4, Linie 3, sættes: „efter „samt“, hvorhos: „til Godssets“ forandres til: „for saa vidt det bjærgeede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets“.

Til § 4.

9) I Stykke 1 forandres i Linie 1: „Bjærgelav ... Havet“ til: „Langs de Kyststrækninger, paa hvilke Strandinger jævnlig forekomme, kan der oprettes Bjærgelav“ og i Linie 3: „Kommunen“ til „det paagældende Distrikt“, hvorhos der til Stykket føjes følgende: „Amtmanden afgør efter indhentet Erklæring fra Politimesteren, hvorvidt der af Hensyn til Strandingsforholdene paa den paagældende Kyststrækning er tilstrækkelig Anledning til at oprette et Bjærgelav, ligesom ogsaa, hvor Grænserne bør drages for det enkelte Bjærgelavsdistrikt. Et Bjærgelav kan indbefatte saavel flere Kommuner som Dele af en Kommune“.

10) 2det Stk., Linie 4—5. Ordene: „efter at vedkommende Sogne- eller Byraads-erklæring over samme er indhentet,“ udgaa.

11) I Stykke 2 i Linie 9 sættes: „efter „Betingelser“, hvorhos tilføjes: „ligesom enhver i Distriktet bosat Mand, der er i Besiddelse af samme, har Ret til at optages i Lavet.“

12) 2det Stk., Linie 10, efter „Lavet“ indskrives: „eller har mistet nogen af de for

Optagelsen forekrevne Betingelser“ og dermed Retten til at forblive i Lavet“.

13) Som sidste Punktum i Stykket tilføjes: „Paa de private Forstrande kunne saadanne Bjærgelav kun oprettes, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødent.“

14) Stykke 3 affattes saaledes:

„Hvor Bjærgelav er oprettet, tilkommer og paahviler al Bjærgning af Skib og dertil hørende Ladning, som ved Bistand, der ydes fra Land, finder Sted paa Kyststrækningen i det paagældende Distrikt, Lavet, dog at det er en Skipper, hvis Skib er kommet paa Grund, tilladt at benytte enhver tilstedekomme Hjælp til at bringe Skibet flot. Det tilkommer derhos den, der leder Bjærgningen, at afgøre om Stedets Bjærgelav er tilstrækkeligt, eller om yderligere Hjælp andesteds fra skal tilkaldes. Saadan Hjælp skal paa Forlangende af Politimesteren paa det Sted, hvor Bjærgningen foregaar, ydes af tilgrænsende Bjærgelav.“

Bjærgelavets fornødvte Ret og Forpligtelse omfatter ogsaa Hjælp, der behøves fra Land til Bjærgning, foretagen fra Søen. Bjærgelavets Andel i Bjærgelønnen fastsættes i fornødent Fald efter Reglerne i Sølovens § 228. Under Bjærgning hører ikke Bistand til Bjærget Skib, som er bragt i Havn eller paa anden Maade i Sikkerhed.

Bjærgning af løst Gods, Brag eller Bragstykker, der inddrives paa Forstranden, tilkommer alene Strandfogden, naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 2). Hvor et fra en tidligere Strandting hidrørende Brag eller Dele af samme driver i Land, og Ejeren er til Stede, har Strandfogden dog intet dermed at skaffe, medmindre Ejeren begærer hans Bistand.“

15) I sidste Stykke, Linie 3, efter „“ indskrives: „Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen“ og forandres i samme Linie: „i dette Tilfælde“ til: „derhos“.

16) I samme Stykke, sidste Linie, efter „fastsættes“ indskrives: „og udredes“.

17) I samme Stykke, sidste Linie, efter „fastsættes“ indskrives: „og udredes“.

18) Paragraffen affattes saaledes: „Bistand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folt